

2011 1-4

Bevismæssig vurdering af om brev med mødeindkaldelse var kommet frem til sygedagpengemodtager. Fri proces

En kommune stoppede udbetalingen af sygedagpenge til en sygemeldt kvinde fordi hun ikke mødte op til et informationsmøde. Kvinden oplyste at hun ikke havde modtaget en mødeindkaldelse.

Kommunen og beskæftigelsesankenævnet lagde til grund at mødeindkaldelsen var kommet frem til kvinden. Myndighederne henviste til at brevet ikke var kommet retur til kommunen, og at der ikke var oplysninger fra Post Danmark om uregelmæssigheder i postudbringningen.

Ombudsmanden udtalte bl.a. at det er myndigheden der har bevisbyrden for at et brev er kommet frem. Ombudsmanden udtalte sig generelt om hvilke forhold myndigheden skulle tilvejebringe oplysninger om for at løfte bevisbyrden for at et brev var kommet frem.

At stoppe udbetalingen af sygedagpenge og dermed inddrage forsørgelsesgrundlaget for en borger er en usædvanligt indgribende afgørelse. Ombudsmanden vurderede at dette forhold kunne spille ind ved domstolenes vurdering af den bevissikkerhed der skal foreligge for at et brev er afsendt og kommet frem.

Der var sket fejl og unøjagtigheder i forbindelse med afsendelsen af kommunens (jobcentrets) post, både i forbindelse med denne konkrete sag og tilsyneladende også i forbindelse med andre sager. Ombudsmanden mente derfor at der var en ikke ubetydelig usikkerhed omkring kommunens (jobcentrets) brevafsendelse der svækkede formodningen om at mødeindkaldelsen blev korrekt afsendt og kom frem. Af den grund mente ombudsmanden at det var betænkeligt at lægge til grund at mødeindkaldelsen var korrekt afsendt.

Beskæftigelsesankenævnet genoptog på baggrund af ombudsmandens udtalelse sagen, men fastholdt sin afgørelse. Ombudsmanden henstillede til Civilstyrelsen at borgeren fik fri proces.

(J.nr. 2008-4469-025)

28. januar 2011

Forvaltningsret
25.3 - 1121.1 - 123.2

Retspleje
22.4

Ombudsmandens udtalelse

"Sagen angår (A)'s ret til sygedagpenge efter at hun den 19. juni 2008 ikke mødte op til et informationsmøde i (X) Kommune som hun ifølge kommunens oplysninger var indkaldt til i et brev af 11. juni 2008. (X) Kommune traf den 7. juli 2008 afgørelse om at (A)'s ret til sygedagpenge var bortfaldet fra den 19. juni 2008 (datoen for informationsmødet i kommunen). Kommunen henviste til at (A) uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved kommunens opfølgning. (A) har under hele sagsforløbet gjort gældende at hun ikke modtog kommunens indkaldelsesbrev af 11. juni 2008.

Min undersøgelse af sagen indledes med en gennemgang af retsgrundlaget (sygedagpengelovens § 21). Sagen giver mig herefter anledning til overvejelser om hvorvidt (A)'s manglende fremmøde til samtalen den 19. juni 2008 var udtryk for at hun uden rimelig grund undlod at medvirke ved kommunens opfølgning. I den forbindelse er det et centralt spørgsmål om det kan lægges til grund at (A) modtog kommunens indkaldelse til informationsmødet den 19. juni 2008.

Retsgrundlaget

Da myndighederne traf afgørelse i sagen, fulgte det af den dagældende § 21, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 563 af 9. juni 2006 om sygedagpenge, at sygedagpenge bortfaldt hvis den sygemeldte uden rimelig grund undlod at medvirke ved kommunens opfølgning.

Ved § 1, nr. 13, i lov nr. 480 af 12. juni 2009 om ændring af lov om sygedagpenge, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark (en styrket beskæftigelsesrettet indsats over for sygemeldte m.fl.), blev sygedagpengelovens § 21 ændret.

Efter at denne lovændring er trådt i kraft, bortfalder dagpengeudbetalingen så længe den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning, jf. den nugældende § 21, stk. 1, nr. 1, i sygedagpengeloven. Udbetaling af sygedagpenge der er bortfaldet efter § 21, stk. 1, nr. 1, genoptages dagen efter det tidspunkt hvor betingelserne for udbetaling af sygedagpenge på ny er opfyldt, hvis dette sker senest 4 uger efter at den sygemeldte er blevet underrettet om bortfaldet. Det følger af den nugældende § 21, stk. 4, i sygedagpengeloven.

Ændringen af sygedagpengelovens § 21, stk. 1, trådte i kraft den 6. juli 2009 og finder anvendelse for personer hvor dagpengene bortfalder den 6. juli 2009 eller senere. Afgørelserne i (A)'s sygedagpengesag er truffet inden lovændringen trådte i kraft. Lovændringen har således ikke betydning for afgørel-

serne i denne sag. Imidlertid beskrives den hidtidige retstilstand i forarbejderne til ændringsloven. Af de specielle bemærkninger til ændringsbestemmelsen (§ 1, nr. 13, i lovforslag nr. 165 af 12. marts 2009) fremgår således:

Til nr. 13

Efter gældende regler bortfalder retten til sygedagpenge, hvis den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved opfølgningen.

Det foreslås, at denne bestemmelse ændres, så udbetaling af sygedagpenge genoptages, hvis den sygemeldte efterfølgende medvirker ved kommunens opfølgning eller samtalen med arbejdsløsheds-kassen, og begrundelsen for at standse udbetalingen af sygedagpengene ikke længere er til stede.

Forslaget betyder, at sygemeldte, der har mistet sygedagpengene på grund af manglende medvirken ved (...) kommunens opfølgning, kan få sygedagpenge fra det tidspunkt, hvor de igen medvirker. Det kan fx være ved at (...), deltage i et aktivt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller ved at aflevere oplysningsskemaet. Bestemmelsen vil også gælde manglende medvirken i tilfælde, hvor kommunen har overladt hele eller dele af indsatsen til andre aktører.

Formålet med denne ændring er dels, at den sygemeldte herved får et økonomisk incitament til igen at medvirke i opfølgningen, dels at fastsætte en sanktion, der er mere rimelig i forhold til den manglende medvirken.

Udbetalingen genoptages fra dagen efter det tidspunkt, hvor den sygemeldte oplyser at ville medvirke ved opfølgningen. Der foreslås sat en frist på 4 uger, både for så vidt angår bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, hvor den sygemeldte kan fortryde sin manglende medvirken i opfølgningen, og bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, hvor den sygemeldte kan fortryde manglende deltagelse i et aktivt tilbud eller afvisning af at modtage lægebehandling. Kommunen skal ved meddelelse om bortfald af sygedagpengene orientere den sygemeldte om, at udbetalingen af sygedagpenge kan genoptages, hvis betingelsen på ny er til stede senest 4 uger efter underretningen om bortfaldet. Også i forhold til overholdelse af denne frist gælder Ankestyrelsens praksis med hensyn til, hvem der har bevisbyrden for at et brev er afsendt/modtaget. Det må herefter normalt antages, at breve, der bliver befordret med Post Danmark, kommer frem til adressaten. Der må være særlige forhold, som kan afkræfte denne formodning, hvis det skal antages, at et brev ikke er kommet frem.

...'

Som omtalt følger det af den på afgørelsestidspunktet gældende § 21, stk. 1, nr. 3, i sygedagpengeloven at sygedagpengene bortfalder hvis den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning. Der

er således to betingelser der begge skal være opfyldt for at retten til sygedagpenge falder bort, nemlig

- at den sygemeldte undlader at medvirke, og
- at den manglende medvirken sker uden rimelig grund.

Bortfald af sygedagpenge efter den dagældende § 21, stk. 1, nr. 3, var – og er fortsat efter den nugældende bestemmelse i sygedagpengelovens § 21, stk. 1, nr. 1 – betinget af at kommunen har givet den sygemeldte en skriftlig orientering om konsekvenserne af at undlade at medvirke ved kommunens opfølgning. Retten til sygedagpenge ophører fra dagen efter det tidspunkt hvor betingelserne for udbetaling ikke længere er opfyldt. Det følger af sygedagpengelovens § 21, stk. 2 og 3.

Den tidligere gældende § 21, stk. 1, nr. 3, er nærmere omtalt i punkt 21.4 i vejledning nr. 9300 af 25. juni 2008 om sygedagpenge. Af vejledningens punkt 21.4 – hvor bl.a. praksis gennemgås – fremgår:

' ...

Principafgørelse D-5-02 handler om standsning af dagpenge som følge af udeblivelse fra opfølgningssamtale. Mødeindkaldelsen var ikke modtaget på grund af fravær fra hjemmet. Ankestyrelsen lagde til grund, at udgangspunktet er, at kommunen må forvente umiddelbart at kunne komme i kontakt med den sygemeldte på bopælsadressen. Den sikrede er derfor som udgangspunkt nærmest til at bære risikoen, hvis fravær fra hjemmet f.eks. medfører udeblivelse fra en opfølgningssamtale.

Ankestyrelsen fandt ud fra en konkret vurdering, at lønmodtageren ikke uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved opfølgningen. Dagpengeretten kunne derfor ikke bringes til ophør.

...

Principafgørelse D-7-06 handler om udeblivelse fra opfølgningsmøde og misforståelse af mødedato. Ankestyrelsen fastslog, at det ikke var en rimelig grund til udeblivelse fra informationsmøde, at den sygemeldte havde misforstået datoen for mødet. Han havde ikke udvist tilstrækkelig omhyggelighed, når han ikke havde sørget for at notere sig datoen for, hvornår han skulle møde i kommunen. Retten til dagpenge bortfaldt derfor. Ved indkaldelsen til mødet var han informeret om, at udeblivelse fra informationsmødet medførte bortfald af dagpenge.

Vestre Landsret har den 21. juni 2007 afsagt dom i en sag, hvor den sygemeldtes udeblivelse fra opfølgningsmøde skyldtes en misforståelse af møde-

datoen. Den sygemeldte rettede allerede den følgende morgen henvendelse til kommunen og forklarede om misforståelsen. Samme dag skrev hun til kommunen for at bede om et nyt mødetidspunkt. Ifølge dommen kunne det ikke anses for undskyldeligt at forveksle mødedatoerne, men ud fra en konkret vurdering af hændelsesforløbet var der ikke grundlag for at statuere, at udeblivelsen var udtryk for, at den sygemeldte uden rimelig grund undlod at medvirke ved kommunens opfølgning.

Ankestyrelsen har i en kommentar til dommen anført, at dommen må anses som udtryk for, at der kan være ganske særlige forhold, der bevirker, at der ikke er grundlag for at statuere, at udeblivelser er udtryk for, at den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning.

I Principafgørelse D-3-08 fandt Ankestyrelsen ikke, at der var ganske særlige forhold i sagen. Det var ikke godtgjort, at borgerens stresstilstand havde været af en sådan alvorligere karakter, at det kunne anses som en rimelig grund til udeblivelse fra informationsmøde.

...'

Spørgsmålet om retsvirkningerne af udeblivelse fra et aftalt møde berøres også i Højesterets dom som er refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2005, s. 2355 H, der vedrører en arbejdsløshedsforsikrets udeblivelse fra en samtale med AF om udarbejdelse af handlingsplan. Højesteret fandt efter en konkret vurdering af sagens omstændigheder ikke at a-kasse-medlemmets udeblivelse fra samtalen med AF kunne sidestilles med et afslag på at medvirke til udarbejdelse af en handlingsplan. Derfor fandt Højesteret ikke grundlag for at fratage medlemmet dagpengere retten.

Det er min opfattelse at der både i den omtalte højesteretsdom (vedrørende arbejdsløshedsdagpenge) og i den i vejledningen nævnte Vestre Landsretsdom af 21. juni 2007 og bl.a. i Principafgørelserne D-5-02 og 50-10 foretages en bedømmelse af om udeblivelsen efter en subjektiv bedømmelse af (syge)dagpengemodtagerens forhold kunne anses for udtryk for at (syge)dagpengemodtageren uden rimelig grund undlod at medvirke ved kommunens opfølgning/uden rimelig grund undlod at medvirke til udarbejdelsen af en handlingsplan. I ingen af sagerne anså man dette for bevist.

(A)'s sygedagpengesag

Vurderingen af om (A)'s manglende fremmøde til informationsmødet den 19. juni 2008 var udtryk for at hun uden rimelig grund undlod at medvirke ved kommunens opfølgning, bygger på en konkret vurdering af en række hensyn og omstændigheder. Heri indgår en subjektiv bedømmelse af (A)'s forhold i sagen, herunder om hun havde kendskab til at hun var indkaldt til informati-

onsmødet. Altså om det kan antages at mødeindkaldelsen af 11. juni 2008 kom (rettidigt) frem til hende.

(X) Kommune lagde til grund at (A) blev korrekt indkaldt til informationsmødet.

(A) har fastholdt under hele sagen at hun ikke modtog jobcentrets brev af 11. juni 2008. Det vil sige at (A) ifølge egne oplysninger ikke var bekendt med at hun skulle møde til informationsmødet den 19. juni 2008. Straks da hun modtog partshøringsbrevet af 19. juni 2008, mødte hun personligt op på kommunen og meddelte at hun ikke havde modtaget indkaldelsen, og at hun gerne ville deltage i et informationsmøde.

Hvis det kan lægges til grund at (A) ikke var indkaldt til mødet, havde (A) en rimelig grund til ikke at medvirke.

Indkaldelse af (A) til informationsmøde

I (A)'s sag er den bevismæssige vurdering af om hun modtog kommunens mødeindkaldelse af 11. juni 2008 inden informationsmødet den 19. juni 2008, af central betydning.

I en udtalelse som er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 2004, s. 425 ff, har jeg givet udtryk for at det er min opfattelse at det er den offentlige myndighed der har bevisbyrden for at et brev som er afsendt af myndigheden, anses for at være kommet frem til modtageren (dagen efter at brevet er afsendt med A-post).

I (A)'s sag er det (X) Kommune der skal bevise at kommunen sendte brevet af 11. juni 2008, **og** bevise at brevet blev afleveret på hendes adresse (dagen efter afsendelsen).

De bevismæssige krav til myndighederne om at kunne godtgøre at brevet er afsendt samme dag som det er dateret, og at det er kommet frem dagen efter, er blevet behandlet i en række sager.

I sager *inden for* retsplejen har domstolene stillet store krav til beviset for at en part er blevet indkaldt til et retsmøde. Den sag som er refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2009, s. 363 H, angik spørgsmålet om hvorvidt det skulle tillægges udeblivelsesvirkning at den ene part i sagen ikke var mødt op til et berammelsesmøde i retten. Den pågældende part hævdede at han ikke havde modtaget indkaldelsen til mødet. Højesteret mente at en parts manglende fremmøde til et retsmøde kun kunne tillægges udeblivelsesvirkning hvis den pågældende var blevet lovligt indkaldt. Af dommen fremgår bl.a. følgende:

'Til lovlig indkaldelse ved almindeligt brev hører, at brevet er kommet frem til modtageren. Afgivelse til postbesørgelse af et brev kan ikke i sig selv udgøre fornødent bevis herfor, (...)'

Samme krav til bevisbedømmelse i sager inden for retsplejen fremgår af Højesterets og Østre Landsrets kendelser som er offentliggjort i henholdsvis Ugeskrift for Retsvæsen 2004, s. 2756 H/1, og Ugeskrift for Retsvæsen 2007, s. 2756 Ø.

I sager *uden for* retsplejen er kravene til beviserne for at et brev fra en myndighed må anses for at være afsendt og kommet frem (dagen efter afsendelsen), ifølge praksis noget mere lempelige. Myndigheden kan normalt løfte bevisbyrden ved for eksempel at:

- Redegøre for myndighedens rutiner for postafsendelse.
- Fremlægge kopi af det afsendte brev.
- Fremlægge journalnotat eller postliste hvor det fremgår hvornår brevet er afsendt.
- Undersøge om og i givet fald hvornår eventuelle andre parter eller myndigheder har modtaget deres version af brevet.
- Redegøre for at brevet til borgeren ikke er returneret til myndigheden.
- Undersøge om der i perioden omkring afsendelsen har været uregelmæssigheder i postbesørgelsen i det pågældende område.

Jeg henviser til Ugeskrift for Retsvæsen 2005, s. 1256 H, og Ugeskrift for Retsvæsen 2007, s. 2791 H, samt Folketingets Ombudsmands beretning for 2004, s. 425 ff, og til sag nr. 2010 4-3 som vil blive medtaget i min beretning for 2010 (...).

Det er dog min opfattelse at selvom en myndighed har redegjort for de ovenfor omtalte forhold, har myndigheden kun løftet bevisbyrden for at brevet er afsendt, hvis der ikke er oplysninger der sandsynliggør uregelmæssigheder i forbindelse med myndighedens postafsendelsesprocedure. Myndighedens postafsendelse skal med andre ord kunne anses for at være sikker. I modsat fald må formodningen om at brevet er afsendt (og dermed er kommet frem), være svækket. Efter min opfattelse taler meget for at skærpe bevisbyrden ved afgørelser med særdeles alvorlige konsekvenser som eksempelvis i denne sag hvor borgerens forsørgelsesgrundlag faldt bort.

Ifølge Ankestyrelsens praksis, jf. herved principafgørelse D-15-08 og 111-09, må det normalt antages at breve **der er afleveret** (afsendt fra myndigheden) til befordring med Post Danmark, kommer frem til adressaten. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 480 af 12. juni 2009 om ændring af lov om sygedagpenge, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og lov

om integration af udlændinge i Danmark (en styrket beskæftigelsesrettet indsats over for sygemeldte m.fl.) at Folketinget ved dets behandling af ændringsloven lagde Ankestyrelsens praksis til grund.

Systembeviset i den konkrete sag

Myndighedernes pligt til at oplyse sagerne er et grundlæggende princip i forvaltningsretten. Det kaldes official- eller undersøgelsesprincippet. Dette princip er på det sociale område lovfæstet i § 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (nu lovbekendtgørelse nr. 1057 af 7. september 2010). Det indebærer at myndigheden selv skal fremskaffe de nødvendige oplysninger i en sag eller dog sørge for at private, navnlig parterne, medvirker til at oplyse sagen. En forvaltningsmyndighed har altså pligt til at sørge for at der er et tilstrækkelig fyldestgørende – retligt og faktisk – grundlag til at den kan træffe en fuldt forsvarlig og lovlig afgørelse. Omfanget af undersøgelserne i en sag afhænger af sagens karakter og af omstændighederne i sagen i øvrigt.

Officialprincippet er en såkaldt garantiforskrift som har til formål at bidrage til at sikre at en forvaltningsmyndigheds afgørelse bliver indholdsmæssigt lovlig og rigtig. Hvis der er tvivl om holdbarheden af væsentlige faktiske oplysninger, skal myndigheden søge denne tvivl afklaret sådan at myndigheden ved en sædvanlig bevisvurdering kan afgøre hvilke oplysninger der kan lægges til grund for afgørelsen. Jeg henviser til Kaj Larsen mfl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 447 ff. Om officialprincippet henviser jeg i øvrigt også til f.eks. Jens Garde, Carl Aage Nørgaard og Karsten Revsbech, Forvaltningsret – Sagsbehandling, 6. udgave (2007), s. 161 ff og s. 406 ff, Steen Rønsholdt, Forvaltningsret – Retssikkerhed, proces, sagsbehandling, 3. udgave (2010), s. 376 ff, og Jon Andersen, Forvaltningsret – Sagsbehandling. Hjemmel. Prøvelse, 7. udgave (2010), s. 56 ff.

(A) har fastholdt at hun ikke modtog mødeindkaldelsen af 11. juni 2008. (Fagforbund B) har flere gange under sagens behandling givet udtryk for tvivl om hvorvidt brevet af 11. juni 2008 overhovedet blev afsendt. Ved afgørelsen af 13. oktober 2008 var beskæftigelsesankenævnet bekendt med at der såvel i tidligere sager som i denne sag havde været uregelmæssigheder i forbindelse med jobcentrets postafsendelse.

Da beskæftigelsesankenævnet traf afgørelse i sagen, var der oplysninger om at brevet ikke var kommet retur til kommunen, og om at Post Danmark havde oplyst at der ikke var oplysninger om uregelmæssigheder i postudbringningen de aktuelle dage. Henset til at (A) fastholdt at hun ikke modtog indkaldelsen, og til det faktum at der i såvel denne som i andre sager havde været uregelmæssigheder i forbindelse med kommunens postafsendelse, burde nævnet have indhentet nærmere oplysninger om kommunens postafsendelse, så

nævnet havde et grundlag for at vurdere om det med rette kunne lægges til grund at brevet var afsendt fra jobcentret.

Jeg har gjort Beskæftigelsesankenævnet, Statsforvaltningen Syddanmark, bekendt med min opfattelse.

I forbindelse med min behandling af sagen har Jobcenter (X) i udtalelserne af 5. februar 2009 og 24. juni 2009 bl.a. redegjort for jobcentrets procedure i forbindelse med afsendelse af breve. I udtalelsen af 5. februar 2009 anførte Jobcentret bl.a.:

'Vedr. Jobcenter (X)'s procedurer for afsendelse af post, kan vi oplyse, at når der sendes et brev fra Jobcenter (X) til en borger, laves dette i KMDs edb system KMD Sag. Brevet oprettes ved at man indtaster borgerens cpr.nr., hvorved borgerens navn og adresse automatisk fremkommer. Brevet udskrives og lægges til afsendelse i en bakke, hvor en rådhusbetjent i (X) Kommunes Interne Service afhenter brevene hver dag kl. 13.00.

Ifølge en af (X) Kommunes rådhusbetjente, tages brevene med til socialforvaltningens postomdeling på (adresse) i (X), hvor brevene frankeres og samme dag afleveres til Post Danmarks postkontor i (X).

(B) giver i klagen udtryk for, at de tvivler på, om mødeindkaldelsen af 11. juni 2008 er sendt, og i givet fald til hvem. Der er fremsendt kopi af brevet, som er lavet i KMDs edb system KMD Sag. (A)'s navn og adresse fremkommer automatisk, når man indtaster hendes cpr.nr., og ifølge kopien er både navn og adresse korrekt.

...

(...) Ved kontakt til Post Danmark har vi fået oplyst, at der ikke har været uregelmæssigheder i postudbringningen. Da brevet ikke er kommet retur til kommunen må det antages, at brevet er kommet frem til adressaten. Der henvises i denne forbindelse til principafgørelse D-15-08.'

I udtalelsen af 12. marts 2009 skrev beskæftigelsesankenævnet at det ikke fandt anledning til at sætte spørgsmålstegn ved den fremgangsmåde som kommunen havde beskrevet i udtalelsen dateret 5. februar 2009. Nævnet udtalte desuden at der ikke i sagen var oplysninger der tydede på at den beskrevne fremgangsmåde ikke var fulgt.

I udtalelserne til mig har Jobcenter (X):

- Redegjort detaljeret for jobcentrets normale procedure for afsendelse af post.

- Fremlagt en kopi af det afsendte brev.
- Fremlagt oversigt over sagens dokumenter, herunder brevet af 11. juni 2008.
- Oplyst at jobcentret ikke modtog brevet af 11. juni 2008 til (A) retur.
- Haft kontakt til Post Danmark der oplyste at der ikke var uregelmæssigheder i postudbringningen de aktuelle dage.

Som tidligere omtalt svækkes formodningen om at et brev er afsendt og kommet frem, hvis der i sagen er oplysninger om uregelmæssigheder i kommunens postafsendelse. Jeg har derfor nedenfor valgt at koncentrere min undersøgelse om forhold der kan give anledning til tvivl i relation til vurderingen af om Jobcenter (X) har løftet bevisbyrden.

Mødeindkaldelsen af 11. juni 2008

Ved min gennemgang af myndighedernes udtalelser og sagsakter som jeg fik tilsendt den 12. marts 2009, konstaterede jeg at den kopi af mødeindkaldelsen af 11. juni 2008 som indgik i jobcentrets sagsakter – som den eneste akt – var udskrevet på brevpapir. Desuden var der foretaget en manuel (original) rettelse nederst på s. 1 på kopien.

I brev af 29. maj 2009 bad jeg derfor jobcentret om at redegøre for hvorledes jobcentret opbevarede kopier af korrespondance, herunder udgående breve, og om at redegøre nærmere for kopien af brevet af 11. juni 2008. I den anledning svarede jobcentret den 24. juni 2009:

' ...

(X) Kommune opbevarer kopier af korrespondance i elektronisk form.

...

I de tilsendte akter er brevet af 11. juni 2008 udskrevet på originalt papir. Elektroniske breve der udskrives på ny, kan udskrives både på originalt papir og på blankt papir, og vi har i dette tilfælde valgt at udskrive det på originalt papir.

Brevet af 11. juni 2008 om indkaldelse til informationsmøde er lavet på baggrund af et standardbrev. Der afholdes informationsmøder 2 gange ugentlig, hvorfor datoen for mødet og datoen for ophør af sygedagpenge skal rettes til hvert informationsmøde. Da (A) blev indkaldt til informationsmøde den 19. juni 2008, blev datoen for ophør af sygedagpenge fejlagtig ikke rettet til den 19. juni 2008, hvorfor datoen fra det forudgående informationsmøde den 12. juni 2008 fejlagtig er anført. Den manuelle rettelse er lavet for at gøre opmærksom

på, at denne fejl er sket, men at det ikke betyder, at udbetalingen er bortfaldet 12. juni 2008, men først den 19. juni 2008.

...'

Efter min opfattelse er det uheldigt at netop det brev som (A) oplyser hun ikke har modtaget, adskiller sig fra sagens øvrige akter ved at være udskrevet på brevpapir og fremstår med en original manuel rettelse. Imidlertid tager jeg jobcentrets forklaring til efterretning, og jeg foretager mig ikke mere angående dette punkt.

Afsendelse af afgørelserne af 7. juli 2008

Det fremgår af sagens akter at (X) Kommune begik fejl i forbindelse med udarbejdelsen og afsendelsen af afgørelserne af 7. juli 2008. Tilsyneladende sendte jobcentret ved en fejl den version af afgørelsen af 7. juli 2008 som vedrørte ophør af sygedagpengerefusion, og som skulle være sendt til (A)'s arbejdsgiver, til (A).

Det fremgår ikke entydigt om den version af afgørelsen som (A) rettelig skulle have haft, først blev sendt til (B) (som partsrepræsentant for (A)) sammen med en e-mail af 10. juli 2008. I sagens akter findes en e-mail-korrespondance fra den 10. juli 2008 mellem (X) Kommune og (B) angående spørgsmålet. Kl. 12.17 skrev (B) bl.a.:

'Tak for bekræftelsen af anken. Jeg blev først helt forvirret og tænkte at nu trænger jeg vist til ferie.

Men jeg er målløs – kan bare konstatere at der er flere udgaver af brevet. Det du mailer til mig er ikke sendt til (A) (jeg vedhæfter kopi af brevet til (A)). Bekræfter kun usikkerheden om det første brev om indkaldelsen overhovedet er sendt.'

Kl. 12.51 svarede (X) Kommune:

'...

Jeg beklager, at der er sendt 2 forskellige afgørelser til (A). Det er selvfølgelig en fejl. Den gældende er den, som jeg har vedhæftet til dig i forrige mail.

Den kopi du har sendt til mig, skulle aldrig have været sendt. Det er afgørelsen til (X) Kommune som arbejdsgiver – så den skulle være sendt til arbejdsgiveren og ikke til (A). Jeg kan dog se at den er blevet rettet og sendt til arbejdsgiveren.

Beklager meget.

...'

Kl. 13.41 svarede (B):

' ...

Ja det er ikke godt, men der er nu *ikke sendt 2 afgørelser til (A)*. Hun har kun fået den jeg vedhæftede.

...'

Kl. 15.08 skrev kommunen:

' ...

Jeg beklager endnu en gang.

Der er dog sendt 2 afgørelser til hende. Både den du fremsendte til mig, samt den jeg sendte til dig.

...'

I udtalelsen dateret den 5. februar 2009 skrev Jobcenter (X):

' ...

Da vi 7. juli 2008 sendte afgørelse til (A) og arbejdsgiveren (X) Kommune, anførte vi fejlagtig (A) som modtager i begge breve. Dette skete ved, at brevet dannes i KMD Sag, hvor (A)'s navn automatisk fremkommer som modtager. Vi var ikke opmærksom på at rette modtageren til (X) Kommune, hvorved (A) fejlagtig også fik det brev, som (X) Kommune som arbejdsgiver skulle have.

Det er ikke korrekt, som (B) har anført, at (A) først fik afgørelsen af 7. juli 2008 ved e-mail sendt til (B) den 10. juli 2008. Afgørelsen til (A) er sendt fra Jobcentret den 7. juli 2008.

...'

Den 2. april 2009 skrev (B) at (A) kun modtog **en** afgørelse, og det var afgørelsen der rettelig skulle være sendt til arbejdsgiveren. Såfremt kommunen sendte to breve til (A), måtte det ene være bortkommet i posten.

Den 29. maj 2009 bad jeg myndighederne om supplerende udtalelser. Jeg skrev bl.a.:

'I de sagsakter som jeg har modtaget fra myndighederne, indgår en kopi af et brev dateret den 7. juli 2008 som er adresseret til (A)'s arbejdsgiver, (X) Kommune.

Som det fremgår af det som jobcentret har anført, sendte jobcentret den 7. juli 2008 brevet som skulle have været sendt til (A)'s arbejdsgiver, til (A) fordi hendes navn automatisk fremkom som modtager. Jobcentret fik ikke rettet modtageren.

Jeg går på baggrund af denne beskrivelse af hændelsesforløbet ud fra at brevet til (X) Kommune som arbejdsgiver først blev sendt da fejltagelsen gik op for jobcentret. Jeg beder jobcentret oplyse hvilken dato brevet til arbejdsgiveren blev sendt.

Jeg beder Jobcenter (X) om at oplyse om jobcentret

- opbevarer kopier af korrespondancen, herunder af udgående breve, i fysiske sager og/eller
- opbevarer kopier af korrespondance, herunder udgående breve, i elektronisk form.

...'

I brev af 24. juni 2009 svarede Jobcenter (X):

'...

Brevet til (X) Kommune som arbejdsgiver dateret 7. juli 2008 blev også afsendt den 7. juli 2008, og ikke først da fejltagelsen blev opdaget. Der er således udskrevet 3 breve den 7. juli 2008, hvoraf det ene skulle have været kasseret, da (A) fejlagtig stod som modtager af det brev, som skulle være sendt til (X) Kommune som arbejdsgiver.

Vi blev først 15. juli 2008 opmærksom på fejlen, da (B) sendte os en kopi af det fejlagtig sendte brev.

(X) Kommune opbevarer kopier af korrespondance i elektronisk form.

Når et brev sendes, knyttes dokumentet på den elektroniske sag. På vedlagte oversigt over tilknyttede dokumenter kan ses, hvilken dag dokumentet er tilknyttet, og det er denne dag brevet er sendt. Her kan også ses, at brevet til (X) Kommune som arbejdsgiver først er tilknyttet 15. juli 2008, hvor (B) sendte os en kopi af det fejlagtig sendte brev.

...'

Så vidt jeg kan forstå, mener (X) Kommune at kommunen sendte begge versioner af afgørelsen af 7. juli 2008 til (A). Altså både den der var tiltænkt (X) Kommune som arbejdsgiver, og den der var tiltænkt (A) som sygemeldt. (B) har derimod oplyst at (A) kun modtog den version af afgørelsen som rettelig skulle være adresseret og sendt til kommunen som arbejdsgiver. Ifølge (B) modtog (A) (ved (B) som partsrepræsentant) først den version af afgørelsen af 7. juli 2008 som rettelig skulle være sendt til hende, i forbindelse med mailkorrespondancen den 10. juli 2008.

I (X) Kommunes e-mail af 10. juli 2008 kl. 12:51 skrev kommunen at fejladresseringen var rettet, og at afgørelsen til (X) Kommune som arbejdsgiver var sendt. Imidlertid skrev jobcentret i udtalelsen af 24. juni 2009 at jobcentret først blev opmærksom på at der var sket en fejl, da (B) sendte en kopi af det fejlagtigt sendte brev. Kommunen skrev også at det fremgik at brevet til (X) Kommune som arbejdsgiver først blev tilknyttet den elektroniske sag den 15. juli 2008 hvor (B) tilsendte kommunen en kopi af det fejlagtigt sendte brev.

Jeg må konstatere at der ikke er enighed mellem (B) og Jobcenter (X) om sagsforløbet på dette punkt. Jeg kan også konstatere at kommunens egne oplysninger er modstridende. Det er ikke muligt for mig inden for rammerne af en ombudsmandsundersøgelse at klarlægge hvad der præcist skete. Men jeg mener at det er ubetænkeligt at lægge til grund at der skete fejl ved udarbejdelsen og afsendelsen af afgørelserne af 7. juli 2008.

Jeg mener at det er beklageligt at Jobcenter (X) begik fejl ved udarbejdelsen og afsendelsen af afgørelserne af 7. juni 2008. Jeg har gjort (X) Kommune bekendt med min opfattelse.

Datering af breve ved afsendelse

I mit brev af 29. maj 2009 til myndighederne skrev jeg bl.a.:

'Jeg beder om at få oplyst hvordan dateringen af jobcentrets breve finder sted sådan at det sikres at breve afsendes samme dag som de er dateret.

I den forbindelse har jeg noteret mig at jobcentrets udtalelse af 5. februar 2009 til beskæftigelsesankenævnet først er indgået hos Statsforvaltningen Syddanmark den 24. februar 2009. Jeg beder derfor også jobcentret om nærmere at redegøre for dateringen og afsendelsen af udtalelsen af 5. februar 2009.'

Jobcentret svarede følgende i udtalelsen af 24. juni 2009:

' ...

Som tidligere oplyst, lægges breve til afsendelse i en bakke, hvor en rådhusbetjent i (X) Kommunes Interne Service afhenter brevene hver dag kl. 13.00. Det er derfor almindelig procedure, at breve der lægges til forsendelse inden kl. 13.00 dateres samme dag, mens breve der lægges til afsendelse efter kl. 13.00 dateres dagen efter.

Jobcentrets udtalelse af 5. februar 2009 er først afsendt 23.2.2009 jfr. vedlagte oversigt hvoraf det fremgår, hvilken dag dokumentet er tilknyttet sagen. Grunden hertil er, at sagsbehandleren skulle lave et udkast til besvarelsen, og dette udkast blev påbegyndt 5. februar 2009, og datoen blev derfor automatisk dannet denne dag. Da brevet blev afsendt, var vi ikke opmærksom på at få datoen rettet til den 23.2.2009.

...'

Jeg har løbende behandlet sager om afsendelse og modtagelse af post. Det har i den forbindelse været fundamentalt at breve bør afsendes samme dag som de dateres. Se eksempelvis Ombudsmandens beretning for 2007, s. 399 f, og en udtalelse som jeg offentliggjorde på embedets hjemmeside den 29. april 2010 (www.ombudsmanden.dk/nyt_og_presse/alle/Datering_af_breve/).

Jeg anser det for at være en almindelig ordensmæssig grundsætning at offentlige myndigheder sender deres breve samme dage som de dateres. Det er vigtigt bl.a. af hensyn til beregning af frister og bedømmelse af sagsbehandlingstid, men også fordi fejl i forbindelse med brevdatering efterlader det indtryk at myndighedens håndtering af brevafsendelser er behæftet med usikkerhed.

Jeg mener således at det er beklageligt at den udtalelse som jobcentret sendte til beskæftigelsesankenævnet den 23. februar 2009, var dateret den 5. februar 2009.

Jeg har gjort (X) Kommune bekendt med min opfattelse.

Tidligere fejlsendt post

(B) har tidligere gjort (X) Kommune (jobcentret) opmærksom på at der skete fejl i forbindelse med kommunens brevafsendelse. I brev af 7. september 2007 i forbindelse med et andet medlems sag skrev (B) til kommunen:

'Vedr.: Fejlsendt post.

For nogen tid siden kom et medlem med brev udstedt til [kvinde] en funktionsafklaring med meget personlige oplysninger. Dette brev lå bagerst i de papirer han havde fået tilsendt fra kommunen. Vi aftalte egentlig bare at makulere brevet.

Imidlertid modtog vi i sidste uge, et brev med indkaldelse til opfølgningssamtale for en [mand]. Dette brev lå bagest i brev udstedt til os, hvormed der var sendt en ressourceprofil. Det handler om indkaldelse til en opfølgningssamtale og hvis ikke personen har fået denne indkaldelse, kan det i værste fald koste ham forsørgelsesgrundlaget.

De os uvedkomne breve vedlægges og vi opfordrer til, at man er mere omhyggelig med afsendelse af post.

...'

I udtalelsen af 12. marts 2009 skrev beskæftigelsesankenævnet:

'...

Samtidig er det forhold at kommunen – i en anden sag, vedrørende en anden borger – tilbage i august/september 2007 ved et brev til (B) fejlagtigt har vedlagt en indkaldelsesskrivelse til opfølgningsmøde ikke nok til at fravige formodningen om at brevet er kommet frem korrekt.

...'

Jeg er ikke uenig i nævnets opfattelse af at fejl i andre sager ikke skal have direkte indflydelse i denne sag. Imidlertid illustrerer brevet dog at (X) Kommune i august/september 2007 begik fejl to gange ved afsendelse af vigtige breve. Jeg går ud fra at det er tilfældigt at de fejlfrafsendte breve blev sendt til (B)/et medlem af (B). Jobcentret har ikke bestridt (B)'s oplysninger om fejlfrafsendelser i andre sager.

Konklusion

Kommunens redegørelse for postafsendelsen

På s. 8 i denne udtalelse har jeg kritiseret nævnets sagsoplysning, fordi jeg mener jeg at beskæftigelsesankenævnet burde have indhentet nærmere oplysninger om (X) Kommunes postafsendelse, så nævnet havde et bedre grundlag for at vurdere om det med rette kunne lægges til grund at brevet af 11. juni 2008 var afsendt fra jobcentret. Derfor har jeg overvejet at henstille til beskæftigelsesankenævnet at genoptage behandlingen af sagen. Imidlertid har nævnet i forbindelse med min behandling af sagen forholdt sig til Jobcenter (X)'s efterfølgende oplysninger om brevafsendelsen. Kommunens oplysninger har ikke givet nævnet anledning til en ændret bedømmelse af sagen. Nu hvor spørgsmålet om kommunens procedure for postafsendelse er tilstrækkeligt oplyst, mener jeg ikke at der er grund til at henstille genoptagelse af denne årsag.

Den bevismæssige vurdering af om mødeindkaldelsen af 11. juni 2008 kunne anses for afsendt fra kommunen og for at være kommet frem til (A)

Vurderingen af om (A)'s manglende fremmøde til samtalen den 19. juni 2008 var udtryk for at hun uden rimelig grund undlod at medvirke ved kommunens opfølgning således at dagpengeretten bortfaldt, bygger på en konkret vurdering af en række hensyn og omstændigheder. Heri indgår en subjektiv bedømmelse af (A)'s forhold i sagen, herunder om hun havde kendskab til at hun var indkaldt til informationsmødet. Altså om det kunne lægges til grund at mødeindkaldelsen af 11. juni 2008 kom (rettidigt) frem til hende.

(A) har fastholdt at hun ikke modtog jobcentrets brev af 11. juni 2008. Det vil sige at (A) ifølge egne oplysninger ikke var bekendt med at hun skulle møde til samtale den 19. juni 2008. Straks da hun modtog partshøringsbrevet af 19. juni 2008, mødte hun personligt op på kommunen og meddelte at hun ikke havde modtaget indkaldelsen, og at hun gerne ville deltage i et informationsmøde.

(X) Kommune og Beskæftigelsesankenævnet, Statsforvaltningen Syddanmark, lagde ved afgørelserne til grund at (A) blev korrekt indkaldt til informationsmødet.

Som tidligere omtalt er det min opfattelse at det er myndighederne der har bevisbyrden for at brevet blev afsendt af Jobcenter (X), og for at indkaldelsesbrevet kom frem til (A).

En myndighed vil normalt kunne løfte denne bevisbyrde ved at føre 'systembeviset'. Domstolene, herunder Højesteret, har flere gange haft lejlighed til at tage stilling til hvilke krav der skal stilles til beviset for at offentlige myndigheders breve er kommet frem til adressaten. I ingen af de sager som jeg har kendskab til, har domstolene tilsidesat det systembevis som forvaltningsmyndighederne har ført for at brevet anses for at være kommet (rettidigt) frem.

I udtalelserne til mig har Jobcenter (X) detaljeret redegjort for jobcentrets normale procedure for afsendelse af post og fremlagt en kopi af brevet af 11. juni 2008. Endvidere fremgår det af oversigten over de dokumenter der var tilknyttet sagen, at brevet af 11. juni 2008 var tilknyttet. Jobcentret har endelig oplyst at det ikke modtog brevet af 11. juni 2008 til (A) retur. Ved henvendelse til Post Danmark fik jobcentret oplyst at der ikke var uregelmæssigheder i postudbringningen de aktuelle dage. Jobcentrets oplysninger og dokumentation taler med stor vægt for at lægge til grund at brevet af 11. juni 2008 kom (rettidigt) frem.

Imidlertid er det et faktum at der var uregelmæssigheder bl.a. i forbindelse med Jobcenter (X)'s postafsendelse både i denne konkrete sag og i andre sager. Jeg henviser først og fremmest til at der skete fejl ved afsendelsen af

afgørelserne af 7. juli 2008. (B) har gjort opmærksom på at der også er sket fejlafsendelser i andre sager. Jobcentret har ikke bestridt (B)'s oplysninger om fejlafsendelser i andre sager. Endvidere blev jobcentrets udtalelse af 5. februar 2009 ikke sendt samme dag som den var dateret. Endelig adskiller jobcentrets kopi af brevet af 11. juni 2008 sig fra de øvrige akter ved at være udskrevet på brevpapir og ved at have en manuel original rettelse.

Der er således sket fejl og unøjagtigheder i forbindelse med afsendelse af Jobcenter (X)'s post, både i forbindelse med denne sag, men tilsyneladende også i forbindelse med andre sager. Jeg mener at der er en ikke ubetydelig usikkerhed omkring jobcentrets brevaftsendelse der svækker formodningen om at brevet af 11. juni 2008 blev korrekt afsendt og kom frem. Som konsekvens heraf mener jeg ikke at det er ubetænkeligt at lægge til grund at brevet af 11. juni 2008 blev korrekt afsendt.

Efter min opfattelse er det ikke utvivlsomt at jobcentret har løftet bevisbyrden for at brevet af 11. juni 2008 kom frem til (A).

Hertil kommer at en afgørelse om at inddrage sygedagpengene og dermed forsørgelsesgrundlaget for en borger er en usædvanligt indgribende afgørelse. Jeg vil ikke afvise at dette forhold kan spille ind ved domstolenes vurdering af den bevissikkerhed der skal foreligge for at et brev er afsendt og kommet frem.

Ombudsmandsinstitutionen er imidlertid ikke egnet til at afklare et bevisspørgsmål som det netop omtalte fordi ombudsmanden normalt ikke har mulighed for at afhøre vidner i sagen, men behandler klager på et skriftligt grundlag. Efter min opfattelse må en afklaring af dette bevisspørgsmål ske ved domstolene.

Jeg har valgt at bede Beskæftigelsesankenævnet, Statsforvaltningen Syddanmark, om at genoptage behandlingen af sagen og i lyset af de betænkeligheder jeg har anført ovenfor, på ny vurdere om nævnet mener at der er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at stoppe udbetalingen af sygedagpenge.

Jeg har bedt beskæftigelsesankenævnet om at sende mig en kopi af nævnets kommende afgørelse.

På det foreliggende grundlag foretager jeg mig ikke mere i sagen.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vil kunne tage stilling til en eventuel klage over nævnets kommende afgørelse, hvis Ankestyrelsen vurderer at sagen er af generel eller principiel betydning.

Jeg beder jer om at afvente beskæftigelsesankenævnets kommende afgørelse og om at udnytte muligheden for at klage til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, før I tager stilling til om der er grundlag for at klage til mig (ombudsmandslovens § 14).”

Beskæftigelsesankenævnet, Statsforvaltningen Syddanmark, genoptog herefter sagen og traf den 28. april 2011 følgende afgørelse:

”1. Afgørelse

Vi fastholder vores afgørelse af 13. oktober 2008.

Derfor har jeres medlem ikke ret til sygedagpenge fra den 19. juni 2008.

Hvem har truffet afgørelsen i sagen

Afgørelsen er truffet af et enigt nævn.

Oplysninger i sagen

Afgørelsen er truffet på grundlag af de oplysninger, der har foreligget for nævnet, og oplysninger, som er kommet frem i forbindelse med Folketingets Ombudsmands behandling af sagen, jf. Ombudsmandens udtalelse af 28. januar 2011.

2. Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Vi finder fortsat, at jeres medlem ikke havde en rimelig grund til ikke at medvirke ved kommunens opfølgning.

Postmodtagelse

Vi finder fortsat, at der må lægges vægt på følgende:

- Jeres medlem var ved brev af 11. juni 2008 blevet indkaldt til informationsmøde den 19. juni 2008.
- Det fremgik af brevet af 11. juni 2008, at dagpengeudbetalingen ville ophøre øjeblikkeligt ved manglende fremmøde.
- Jeres medlem udeblev fra informationsmødet.
- Kommunen har efterfølgende rettet henvendelse til postvæsenet og fået oplyst, at der ikke var uregelmæssigheder i postgangen.
- Brevet blev ikke fundet ved en efterlysning.

- Kommunen har efterfølgende beskrevet proceduren ved afsendelse af brev fra kommunen.

Som anført i udtalelse af 12. marts 2009 finder vi ikke anledning til at stille spørgsmålstegn ved kommunens afsendelsesprocedure og ser heller intet i sagens oplysninger, der tyder på, at proceduren ikke er fulgt i dette tilfælde.

På grundlag heraf er vores konklusion, at indkaldelsesbrevet er afleveret korrekt og rettidigt til jeres medlem, da det var korrekt adresseret og kommunens forsendelsesprocedure var i orden, og der ifølge Post Danmark ingen uregelmæssigheder havde været på det pågældende tidspunkt.

Ombudsmanden har henvist til uregelmæssigheder i form af, at der skete fejl ved afsendelsen af afgørelserne af 7. juli 2008. (B) har gjort opmærksom på, at der også er sket fejlafsendelser i andre sager. Endvidere blev jobcentrets udtalelse af 5. februar 2009 ikke sendt samme dag, som den var dateret. Endelig adskiller jobcentrets kopi af brevet af 11. juni 2008 sig fra de øvrige akter ved at være udskrevet på brevpapir og ved at have en manuel original rettelse.

Vi finder, at oplysningerne om disse uregelmæssigheder ikke er af en sådan karakter, at de giver grundlag for at anfægte, at indkaldelsesbrevet er afleveret korrekt og rettidigt.

Vi finder således fortsat, at det er oplysningerne vedrørende indkaldelsesbrevet, der er afgørende for vurdering af, om brevet anses for at være kommet (rettidigt) frem.

Vi bemærker i øvrigt, at det fremgår af Ombudsmandens udtalelse, at nu hvor spørgsmålet om kommunens procedure for postafsendelse er tilstrækkeligt oplyst, mener han ikke, at der er grund til at henstille til genoptagelse af denne årsag.

Betydningen af, at der er tale om en indgribende afgørelse

Vi finder, at det ikke kan føre til andet resultat, at der er tale om en afgørelse om bortfald af sygedagpengereetten.

Ombudsmanden har anført, at en afgørelse om at inddrage sygedagpengene og dermed forsørgelsesgrundlaget for en borger er en usædvanligt indgribende afgørelse. Ombudsmanden vil ikke afvise, at dette forhold kan spille ind ved domstolenes vurdering af den bevissikkerhed, der skal foreligge for, at et brev er afsendt og kommet frem.

Vi henviser til, hvad vi har anført om proportionalitetsprincippet i udtalelse af 12. marts 2009. Som anført i udtalelsen har Folketinget med sygedagpengelovens dagældende § 21, stk. 1, nr. 3, tydeligt fastslået, at hvis det fastslås, at borgeren uden rimelig grund har undladt at deltage ved kommunens opfølgning, skal borgerens dagpenget bortfalde. En anvendelse af proportionalitetsprincippet i dette tilfælde vil medføre, at vi ser bort fra lovgivers udtrykkelige og utvetydige hensigt om at stoppe dagpengeudbetalingen for borgere, der uden rimelig grund ikke deltager ved kommunens opfølgning.

Principafgørelse D-5-02

Ombudsmanden har i sin udtalelse henvist til D-5-02 som eksempel på, at Ankestyrelsen ud fra en konkret vurdering fandt, at lønmodtageren ikke uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved opfølgningen, og at dagpenge retten derfor ikke kunne bringes til ophør.

Lønmodtageren var udeblevet fra opfølgningssamtale. Han havde ikke set mødeindkaldelsen på grund af fravær fra hjemmet. Kommunen måtte forventes umiddelbart at kunne komme i kontakt med den sygemeldte på bopælsadressen. Udeblivelsen fandtes imidlertid ikke at være sket uden rimelig grund, fordi indkaldelsen var sket med meget kort varsel, og fordi lønmodtageren oplyste, at fraværet fra hjemmet skyldtes sygdom, hvilket ikke var bestridt af kommunen. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at lønmodtageren henvendte sig til kommunen, da han kort tid efter var blevet opmærksom på indkaldelsen.

Vi finder, at de konkrete forhold, som Ankestyrelsen har lagt vægt på i D-5-02, er forhold, som har direkte sammenhæng med den manglende medvirken. Afgørelsen findes således ikke at sige noget om betydningen af, at der er tale om en usædvanligt indgribende afgørelse.

Vestre Landsrets dom af 21. juni 2007

Ombudsmanden har i sin udtalelse anført, at Vestre Landsret den 21. juni 2007 har afsagt dom i en sag, hvor den sygemeldtes udeblivelse fra opfølgningssmøde skyldtes en misforståelse af mødedatoen. Den sygemeldte rettede allerede den følgende morgen henvendelse til kommunen og forklarede om misforståelsen. Samme dag skrev hun til kommunen for at bede om et nyt mødetidspunkt. Ifølge dommen kunne det ikke anses for undskyldeligt at forveksle mødedatoerne, men ud fra en konkret vurdering af hændelsesforløbet var der ikke grundlag for at statuere, at udeblivelsen var udtryk for, at den sygemeldte uden rimelig grund undlod at medvirke ved kommunens opfølgning.

Ankestyrelsen har i en kommentar til dommen anført, at dommen må anses som udtryk for, at der kan være ganske særlige forhold, der bevirker,

at der ikke er grundlag for at statuere, at udeblivelserne er udtryk for, at den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning.

Vi finder, at dommen og Ankestyrelsens kommentar må tages som udtryk for, at der skal foreligge ganske særlige forhold af betydning for vurderingen af årsagen til udeblivelsen, hvis udeblivelse ikke skal tages som udtryk for undladelse af medvirken uden rimelig grund. At der er tale om en usædvanligt indgribende afgørelse findes således ikke i sig selv at have betydning for vurderingen.

Højesterets dom, Ugeskrift for Retsvæsen 2005, s. 2355

Ombudsmanden har i sin udtalelse anført, at dommen vedrører en arbejdsløshedsforsikrets udeblivelse fra en samtale med AF om udarbejdelse af handlingsplan. Højesteret fandt efter en konkret vurdering af sagens omstændigheder ikke, at a-kassemedlemmets udeblivelse fra samtalen med AF kunne sidestilles med et afslag på at medvirke til udarbejdelse af en handlingsplan. Derfor fandt Højesteret ikke grundlag for at fratage medlemmet dagpengere retten.

Ifølge dommen antog den sikrede med nogen føje, at handlingsplanen ikke skulle udarbejdes, før han havde talt med den arbejdsgiver, som han var blevet henvist til, men som han ikke traf på arbejdspladsen. Der fandtes ikke belæg for at fastslå, at den sikrede havde uvilje imod udarbejdelse af handlingsplanen.

Vi finder, at dommen må tages som udtryk for, at der blandt andet er lagt vægt på omstændighederne vedrørende årsagen til udeblivelsen.

Principafgørelse 50-10

Ombudsmanden har også henvist til 50-10 som eksempel på, at der foretages en bedømmelse af, om udeblivelsen efter en subjektiv bedømmelse af sygedagpengemodtagerens forhold kunne anses for udtryk for at sygedagpengemodtageren uden rimelig grund udlod at medvirke ved kommunens opfølgning.

Ankestyrelsen fandt i afgørelsen, at en kvinde, der havde været sygemeldt gennem længere tid, ikke ved at udeblive fra et indkaldt møde havde undladt at medvirke til kommunens opfølgning i sagen. Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at kvinden i det langvarige, forudgående forløb havde deltaget i opfølgningen. Hun mødte rettidigt til samtale det sted, hvor samtaler om opfølgning hidtil var foregået. Hun forsøgte i den forbindelse at få kontakt til sin sagsbehandler, og hun ventede på denne, som angiveligt var til møde. Kvinden kontaktede telefo-

nisk sagsbehandleren nogle timer senere, da hun var kommet hjem og havde fundet indkaldelsesbrevet, hvor det korrekte mødested var anført.

Vi finder, at afgørelsen må tages som udtryk for, at der blandt andet er lagt vægt på omstændigheder vedrørende årsagen til udeblivelsen.

Principafgørelse D-15-08

Vi henviser tillige til Ankestyrelsens udtalelse af 16. november 2009 til Ombudsmanden.

I D-15-08 fandt Ankestyrelsen, at det ikke med tilstrækkelig sikkerhed kunne antages, at lønmodtageren havde haft rimelig grund til ikke at deltage i kommunens opfølgning. Lønmodtageren havde anført, at hun ikke havde modtaget brevet med indkaldelsen til samtale, og at hun først havde modtaget kommunens partshøringsbrev af 6. juni 2007 den 12. juni 2007. Hun anførte endvidere, at hun ville have kontaktet kommunen, hvis hun havde vidst, at der var en aftale, hun ikke kunne overholde. Post Danmark havde oplyst, at der ikke var rapporteret om uregelmæssigheder i området i den relevante periode. Brevet var ikke kommet retur til kommunen.

Vi bemærker, at Ankestyrelsen ikke inddrog andre konkrete forhold i vurderingen end oplysninger fra Post Danmark om postgangen, og at brevet ikke var kommet retur. Ankestyrelsen bemærkede, at der heller ikke fandtes at være andre konkrete forhold, der talte for, at kommunens brev ikke skulle være kommet frem til lønmodtageren.

Ankestyrelsen om proportionalitetsprincippet

Endelig henviser vi til Ankestyrelsens udtalelse af 17. november 2009 til Ombudsmanden vedrørende proportionalitetsprincippet, hvor Ankestyrelsen har anført følgende:

'...

Ankestyrelsen bemærker hertil, at Ankestyrelsen i vedlagte principafgørelse 111-09, hvor proportionalitetsprincippet også blev gjort gældende, fandt grundlag for at bemærke, at der udførligt i lovbemærkningerne til dagældende bestemmelse i sygedagpengelovens § 21, stk. 1, nr. 3, om standsning af sygedagpenge ved manglende medvirken til kommunens opfølgning uden rimelig grund, udtrykkeligt var taget stilling til, at retsfølgen skulle være, at sygedagpengene bortfaldt.

Yderligere skal Ankestyrelsen bemærke, at Folketinget ved lov nr. 480 af 12. juni 2009 ændrede lov om sygedagpenge § 21, stk. 1, nr. 3, således at retten til sygedagpenge ikke bortfalder helt, men kun så længe den

sygemeldte uden rimelig grund ikke medvirker ved kommunens opfølgning. Af bemærkningerne til lovændringen, LF 165 08/09, fremgår det, at formålet med denne lovændring bl.a. er at fastsætte en sanktion, der er mere rimelig i forhold til den manglende medvirken.

Af lovændringen ses det også, at udbetalingen af sygedagpenge genoptages dagen efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling af sygedagpenge er opfyldt, hvis dette sker senest 4 uger efter, at den sygemeldte er blevet underrettet om bortfaldet: *Af bemærkningerne fremgår det, at også i forhold til overholdelse af denne frist gælder Ankestyrelsens praksis med hensyn til, hvem der bærer bevisbyrden for, at et brev er afsendt/modtaget. Det må herefter normalt antages, at breve, der bliver befordret med Post Danmark, kommer frem til adressaten. Der må være særlige forhold, som kan afkræfte denne formodning, hvis det skal antages, at et brev ikke er kommet frem.*

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at Folketinget ved behandlingen af lovforslaget har taget Ankestyrelsens praksis, således som den bl.a. kommer til udtryk i principafgørelsen D-15-08, til efterretning og samtidig fundet grundlag for at foretage nogle ændringer i den dagældende sygedagpengelov § 21, stk. 1, nr. 3, så Folketinget fandt sanktionen mere rimelig.

I Ankestyrelsens overvejelser er også indgået Højesterets dom af 5. november 2008, U.2009.363H. Dommen er afsagt efter reglerne i retsplejeloven, og Højesteret fandt, at en parts manglende fremmøde til et retsmøde kun kan tillægges udeblivelsesvirkning, hvis den pågældende har været lovligt indkaldt. Til lovlig indkaldelse ved almindeligt brev hører, at brevet er kommet frem til modtageren. Afgivelse til postbesørgelse af et brev kan ikke i sig selv udgøre fornødent bevis herfor, jf. herved Højesterets kendelse af 24. august 2004, U.2004.2756/1H. Ankestyrelsen bemærker til U.2009.363H, at dommen efter Ankestyrelsens opfattelse ikke er en ændring af den praksis, som er kendt ved U.2004.2756/1H. Yderligere bemærker Ankestyrelsen, at der ikke i Højesterets domme er oplysninger om, at der skulle være foretaget undersøgelser om eventuelle uregelmæssigheder i postgangen.

Ankestyrelsen finder, at (A)'s sag ikke vil kunne bruges som yderligere vejledning i forhold til proportionalitetsprincippet.

...'

På grundlag af ovenstående finder vi, at vores afgørelse af 13. oktober 2008 er truffet i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis.”

Den 29. juni 2011 afviste Ankestyrelsen at behandle sagen.

I brev af 14. november 2011 skrev jeg til A's partsrepræsentant og til beskæftigelsesankenævnet at jeg var indstillet på at henstille til Civilstyrelsen at der meddeltes A fri proces så hun kunne få sagen prøvet og afgjort ved domstolene – uanset om de almindelige økonomiske betingelser for at opnå fri proces var opfyldt. Jeg henviste til ombudsmandslovens § 23. I mit brev til beskæftigelsesankenævnet skrev jeg desuden:

” ...

I udtalelsen af 28. januar 2011 kritiserede jeg (X) Kommunes og beskæftigelsesankenævnets sagsbehandling på en række punkter. Jeg har forstået det sådan at myndighederne har taget min kritik til efterretning.

I udtalelsen af 28. januar 2011 redegjorde jeg for retsgrundlaget. Jeg henviser til afsnittet 'Retsgrundlaget'. Jeg omtalte bl.a. flere principafgørelser og domme for at illustrere at der i praksis foretages en konkret bedømmelse af om udeblivelsen efter en subjektiv bedømmelse af (syge)dagpengemodtagerens forhold kan anses for udtryk for at (syge)dagpengemodtageren 'uden rimelig grund undlader at medvirke' ved kommunens opfølgning. Hvilket jo nu også støttes af UfR. 2011.662V.

Vurderingen af om (A)'s manglende fremmøde til informationsmødet den 19. juni 2008 var udtryk for at hun uden rimelig grund undlod at medvirke ved kommunens opfølgning, bygger på en konkret vurdering af en række hensyn og omstændigheder. Heri indgår en subjektiv bedømmelse af (A)'s forhold i sagen, herunder om hun havde kendskab til at hun var indkaldt til informationsmødet. Altså om det kan antages at mødeindkaldelsen af 11. juni 2008 kom (rettidigt) frem til hende.

(X) Kommune og beskæftigelsesankenævnet har lagt til grund at (A) blev korrekt indkaldt til informationsmødet.

(A) har fastholdt under hele sagen at hun ikke modtog jobcentrets brev af 11. juni 2008. Det vil sige at (A) ifølge egne oplysninger ikke var bekendt med at hun skulle møde til informationsmødet den 19. juni 2008. Straks da hun modtog partshøringsbrevet af 19. juni 2008, mødte hun personligt op på kommunen og meddelte at hun ikke havde modtaget indkaldelsen, og at hun gerne ville deltage i et informationsmøde.

Som jeg skrev i udtalelsen af 28. januar 2011, er det min opfattelse at det er myndighederne der har bevisbyrden for at mødeindkaldelsen af 11. juni 2008 blev afsendt af Jobcenter (X), og for at indkaldelsesbrevet kom frem til (A).

En myndighed vil normalt kunne løfte denne bevisbyrde ved at føre 'systembeviset'. Domstolene, herunder Højesteret, har flere gange haft lejlighed til at tage stilling til hvilke krav der skal stilles til beviset for at offentlige myndigheds breve er kommet frem til adressaten. I ingen af de sager som jeg har kendskab til, har domstolene tilsidesat det systembevis som forvaltningsmyndighederne har ført for at brevet anses for at være kommet (rettidigt) frem.

Jeg mener at jobcentrets oplysninger og dokumentation for postafsendelsen med stor vægt taler for at lægge til grund, at brevet af 11. juni 2008 kom (rettidigt) frem.

Imidlertid er det et faktum at der var uregelmæssigheder, bl.a. i forbindelse med Jobcenter (X)'s postafsendelse – både i denne konkrete sag og i andre sager. Jeg henviser først og fremmest til at der skete fejl ved afsendelsen af afgørelserne af 7. juli 2008. (B) har gjort opmærksom på at der også er sket fejlafsendelser i andre sager. Jobcentret har ikke bestridt (B)'s oplysninger om fejlafsendelser i andre sager. Endvidere blev jobcentrets udtalelse af 5. februar 2009 ikke sendt samme dag som den var dateret. Endelig adskiller jobcentrets kopi af brevet af 11. juni 2008 sig fra de øvrige akter ved at være udskrevet på brevpapir og ved at have en manuel original rettelse.

Der er således sket fejl og unøjagtigheder i forbindelse med afsendelse af Jobcenter (X)'s post, både i forbindelse med denne sag og tilsyneladende også i forbindelse med andre sager. Som anført i udtalelsen af 28. januar 2011 mener jeg at der er en ikke ubetydelig usikkerhed omkring jobcentrets brevafsendelse der svækker formodningen om at brevet af 11. juni 2008 blev korrekt afsendt og kom frem. Som konsekvens heraf mener jeg ikke at det er ubetænkeligt at lægge til grund at brevet af 11. juni 2008 blev korrekt afsendt.

I afgørelsen af 28. april 2011 skrev nævnet at en anvendelse af proportionalitetsprincippet ville føre til at der blev set bort fra at det var lovgivers udtrykkelige og utvetydige hensigt at dagpengeudbetalingen skulle stoppe hvis en borger uden rimelig grund undlod at deltage i kommunens opfølgning.

Jeg er ganske enig med beskæftigelsesankenævnet i at hvis en borger uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning, bortfalder sygedagpengene, jf. den dagældende § 21, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 563 af 9. juni 2006 om sygedagpenge. Det er således ikke min opfattelse at en borger der uden rimelig grund undlader at deltage i kommunens opfølgning, kan bevare retten til sygedagpenge fordi retsfølgen kan forekomme disproportional.

En afgørelse om at inddrage sygedagpengene og dermed forsørgelsesgrundlaget for en borger er imidlertid en usædvanligt indgribende afgørelse. Jeg vil ikke afvise at dette forhold kan spille ind ved domstolenes vurdering af den bevissikkerhed der skal foreligge for at det er dokumenteret at 'en borger uden rimelig grund undlader at medvirke'. I dette tilfælde er det afgørende om det kan lægges til grund at mødeindkaldelsen af 11. juni 2008 kom frem til (A).

Efter min opfattelse er det fortsat ikke utvivlsomt at jobcentret har løftet bevisbyrden for at brevet af 11. juni 2008 kom frem til (A).

Imidlertid er ombudsmandsinstitutionen ikke egnet til at afklare et bevisspørgsmål som det netop omtalte fordi ombudsmanden normalt ikke har mulighed for at afhøre vidner i sagen, men behandler klager på et skriftligt grundlag. Efter min opfattelse må en afklaring af dette bevisspørgsmål ske ved domstolene.

Jeg er på denne baggrund indstillet på at henstille til Civilstyrelsen at der meddeles fri proces til (A), så hun kan få sagen prøvet og afgjort ved domstolene – uanset om de almindelige økonomiske betingelser for at opnå fri proces er opfyldt. Jeg henviser til ombudsmandslovens § 23.

Jeg har i dag bedt (B) om at foranledige at (A) snarest muligt tager stilling til om hun ønsker at jeg skal afgive en sådan henstilling.

...”

Den 22. november 2011 skrev B at A ønskede at jeg afgav henstilling om fri proces. Den 13. december 2011 bad jeg om beskæftigelsesankenævnets eventuelle yderligere bemærkninger. Dette brev svarede nævnet ikke på.

Den 10. januar 2012 henstillede jeg til Civilstyrelsen at der meddeltes A fri proces til anlæggelse af en retssag mod beskæftigelsesankenævnet, så A ved domstolene kunne få prøvet de spørgsmål jeg omtalte i min udtalelse af 28. januar 2011. I brev af 26. januar 2012 orienterede Civilstyrelsen mig om at A var bevilliget fri proces.

Sagsfremstilling

Det fremgår af sagen at A blev sygemeldt den 5. maj 2008 fra sit job i X Kommunes skolerengøring på grund af smerter i ryggen.

I et partshøringsbrev af 19. juni 2008 meddelte X Kommune A at udbetalingen af sygedagpenge til hende var blevet standset fordi hun ikke var mødt op til et informationsmøde den 19. juni 2008 som hun ifølge kommunen var indkaldt til i et brev af 11. juni 2008.

A har under behandlingen af sagen fastholdt at hun aldrig modtog brevet af 11. juni 2008, og at det var grunden til at hun ikke mødte op til informationsmødet. Hun tilkendegav at hun ønskede at deltage i et informationsmøde. Derfor mødte hun den 20. juni 2008 – samme dag som hun modtog kommunens brev af 19. juni 2008 – op på kommunen for at meddele dette. I et brev som hun afleverede til kommunen den 24. juni 2008, forklarede hun det således:

”(...) D. 20/06 fik jeg et brev om at jeg har fået et brev, hvori der stod at jeg skulle komme til et informationsmøde d. 19/06, men jeg har aldrig fået det brev. Derudover stod der at jeg ikke får sygedagpenge. Samme dag tog jeg til jobcenteret, hvor jeg bliver betragtet som en løgner, når jeg informerer jer om at jeg ikke har modtaget det første brev.

Jeg er muligvis mange ting men en løgner er jeg klart ikke. Jeg ville med glæde komme til informationsmødet, og jeg kan ikke se grunden til at skulle være fraværende.

...”

Af en e-mail-korrespondance 10. juli 2008 mellem fagforbund B og jobcentret fremgår det at A henvendte sig til fagforbund B med en afgørelse af 7. juli 2008 som var stilet til hende og med følgende ordlyd:

”Ophør af sygedagpenge

Det meddeles herved, at udbetalingen af sygedagpengerefusion for (A), cpr.nr. (...) er ophørt med virkning fra 19. juni 2008 p.g.a. manglende medvirken ved kommunens informationsmøde.

Ifølge Dagpengelovens § 21, stk. 1, nr. 3 mistes retten til sygedagpenge, hvis den sikrede uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning jf. Dagpengelovens kapitel 6.

De er i brev af 19. juni 2008 blevet partshørt, jf. Forvaltningslovens § 19. Vi har ikke modtaget bemærkninger fra Dem.

Ved afgørelsen er lagt vægt på, at (A) er udeblevet fra informationsmødet den 19. juni 2008, selv om hun i brevet af 11. juni 2008 er gjort opmærksom på, at konsekvenserne ved at udeblive er, at udbetalingen af

sygedagpenge/lønrefusion vil ophøre. (A) har oplyst, at hun ikke har modtaget brevet med indkaldelsen til informationsmødet.

...”

Fagforbund B reagerede ved den 8. juli 2008 at klage over afgørelsen. Endvidere skrev fagforbund B til X Kommune at kommunen i afgørelsen slet ikke havde anført at A havde svaret på partshøringsbrevet, og heller ikke havde redegjort for resultatet af de undersøgelser ved Post Danmark som kommunen på baggrund af fagforbund B's henvendelse havde lovet at foretage. Endvidere anførte fagforbund B at der ikke var dokumentation for at A uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved kommunens opfølgning. Fagforbund B henviste i den forbindelse til den almindelige forvaltningsretlige grund-sætning om proportionalitet. Endelig skrev fagforbund B at der i sagen var begrundet tvivl om hvorvidt mødeindkaldelsen af 11. juni 2008 overhovedet var blevet sendt og i givet fald til hvem. Fagforbund B henviste til tidligere erfaringer med fejlforsendelser fra jobcentret.

I en e-mail af 10. juli 2008 kl. 12.51 fra en sagsbehandler i social- og beskæftigelsesforvaltningen, sygedagpenge, til fagforbund B skrev kommunen:

” ...

Jeg beklager, at der er sendt 2 forskellige afgørelser til (A). Det er selvfølgelig en fejl. Den gældende er den, som jeg har vedhæftet til dig i forrige mail.

Den kopi du har sendt til mig, skulle aldrig have været sendt. Det er afgørelsen til (X) Kommune som arbejdsgiver – så den skulle være sendt til arbejdsgiveren og ikke til (A). Jeg kan dog se, at den er blevet rettet og sendt til arbejdsgiveren.

Beklager meget.

...”

Den vedhæftede afgørelse havde følgende ordlyd:

”Ophør af sygedagpenge

Det meddeles herved, at udbetalingen af sygedagpenge er ophørt med virkning fra 19. juni 2008 p.g.a. din manglende medvirken ved kommunens informationsmøde.

Ifølge Dagpengelovens § 21, stk. 1, nr. 3 mistes retten til sygedagpenge, hvis den sikrede uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning jf. Dagpengelovens kapitel 6.

Du er i brev af 19. juni 2008 blevet partshørt, jf. Forvaltningslovens § 19 og der er i den forbindelse modtaget bemærkninger fra dig.

Du anfører bl.a. i dine bemærkninger, at du ikke har modtaget brevet om indkaldelse til informationsmøde den 19. juni 2008.

Bemærkningerne har dog ikke givet anledning til at ændre vurderingen om din manglende medvirken i informationsmødet.

Ved afgørelsen er lagt vægt på, at vi har eftersøgt brevet hos Post Danmark, men at det ikke er lykkedes dem at finde brevet. Der er således ikke påvist uregelmæssigheder i postudbringningen.

...”

Den 10. juli 2008 kl. 13.41 svarede fagforbund B:

...”

Ja det er ikke godt, men der er nu *ikke sendt 2 afgørelser til (A)*. Hun har kun fået den jeg vedhæftede.

...”

Beskæftigelsesankenævnet, Statsforvaltningen Syddanmark, fastholdt den 13. oktober 2008 jobcentrets afgørelse om at A ikke var berettiget til sygedagpenge fra den 19. juni 2008. Nævnet vurderede at A uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved kommunens opfølgende indsats. Nævnet anførte:

...”

Nævnet har lagt vægt på, at du ved brev af 11. juni 2008 er blevet indkaldt til informationsmøde den 19. juni 2008. Formålet med mødet er at orientere dig om selve kommunens opfølgingsarbejde i forbindelse med behandlingen af din sygedagpengesag.

Nævnet har desuden lagt vægt på, at det fremgår af brevet, at din dagpengeudbetaling ophører øjeblikkeligt ved manglende fremmøde.

Nævnet har derudover lagt vægt på, at du ikke møder op til informationsmødet.

Nævnet har ved sagens bemærkning været opmærksom på, at du under partshøringen oplyser at du ikke har modtaget indkaldelsesbrevet.

Ifølge Ankestyrelsens praksis, må et brev dog formodes at være kommet frem dagen efter afsendelse, med mindre der er konkrete holdepunkter for at antage andet.

I dette tilfælde er der ikke grundlag for at antage at brevet ikke er kommet frem. Kommunen har rettet henvendelse til postvæsenet, som har oplyst at der ikke var uregelmæssigheder i postgangen, og at brevet heller ikke er blevet fundet efter en efterlysning.

Det kan endvidere ikke tillægges vægt, at kommunen eventuelt i en anden sag eller på et andet tidspunkt har fejladresseret – eller fejlsendt – et brev til en borger.

Det bemærkes, at du i forbindelse med kommunens afgørelse både har modtaget afgørelsen om refusion af dagpenge som burde have været sendt til din arbejdsgiver, samt afgørelsen om ophør af dagpengeudbetaling. Nævnet vurderer ikke, at dette har betydning for afgørelsen.

Det bemærkes desuden, at brev fra (X) Kommunes Finans- og personaleforvaltning af 11. juli 2008, eventuelt kan betragtes som en klage over stop af dagpengerefusion. Nævnet har dog ikke foretaget yderligere i denne anledning, og det henstilles derfor til kommunen at undersøge hvorvidt det er en klage om stop af dagpengerefusion så hurtigt som muligt.

...”

Ankestyrelsen afviste den 5. december 2008 at behandle sagen.

I et brev af 15. december 2008 klagede fagforbund B til mig på vegne af A. I klagen gentog fagforbund B sin påstand om at afgørelsen i A's sag var i strid med proportionalitetsprincippet. Fagforbund B bemærkede i den forbindelse at beskæftigelsesankenævnet ikke havde forholdt sig konkret til denne indsigelse. Fagforbund B gentog desuden sit synspunkt om at der i den konkrete sag – hvor jobcentret påviseligt havde begået fejl i korrespondancen – var grund til at tvivle på om det afgørende brev til A blev afsendt korrekt.

Den 23. januar 2009 bad jeg Beskæftigelsesankenævnet, Statsforvaltningen Syddanmark, om en udtalelse i anledning af klagen fra fagforbund B. Jeg bad

beskæftigelsesankenævnet om først at indhente en udtalelse fra Jobcenter X. I brevet til nævnet skrev jeg bl.a. følgende:

”Jeg har i en udtalelse som er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 2004, s. 425 ff, givet udtryk for at det er min opfattelse at bevisbyrden for at et brev afsendt af en offentlig myndighed anses for at være kommet frem til modtageren (dagen efter afsendelse med A-post), påhviler den offentlige myndighed. Myndigheden vil normalt kunne løfte denne bevisbyrde ved detaljeret at redegøre for proceduren på det pågældende tidspunkt for afsendelse af post (systembeviset). Brevet må herefter anses for at være kommet (rettidigt) frem medmindre der foreligger oplysninger – for eksempel fra Post Danmark – der kan sandsynliggøre et andet forløb. Jeg har i en udtalelse som er gengivet i min beretning for 2007, s. 399 ff, gentaget denne opfattelse.

Selvom (B) flere gange under behandlingen af sagen har givet udtryk for tvivl om hvorvidt brevet af 11. juni 2008 til (A) overhovedet blev afsendt til hende, fremgår det ikke af det sagsmateriale som jeg er i besiddelse af, at jobcentret har redegjort nærmere for omstændighederne omkring afsendelsen af brevet (systembeviset), eller at beskæftigelsesankenævnet har forholdt sig konkret til disse omstændigheder eller til (B)'s indsigelse.

Nævnet har desuden ikke forholdt sig konkret til (B)'s bemærkninger om proportionalitetsprincippet.

Jeg beder myndighederne om i udtalelserne til mig at redegøre nærmere for omstændighederne omkring afsendelse af brevet af 11. juni 2008 til (A) (systembeviset). I den forbindelse beder jeg myndighederne om også at redegøre nærmere for den bevismæssige vurdering som – efter myndighedernes opfattelse – fører til at (A)'s forklaring om at hun aldrig modtog brevet, tilsidesættes i den konkrete sag. Jeg beder myndighederne om at inddrage oplysningerne fra (B) om at der har været konstateret fejlforsendelser fra jobcentret både i denne og i andre sager.

Ifølge dagpengelovens § 21, stk. 1, nr. 3, bortfalder retten til sygedagpenge blandt andet hvis 'den sygemeldte uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning'. Jeg beder myndighederne om at redegøre nærmere for hvilke omstændigheder i (A)'s sag der førte til at hun blev anset for 'uden rimelig grund' at undlade at medvirke ved kommunens opfølgning.

Endelig beder jeg om de eventuelle øvrige bemærkninger som klagen med bilag måtte give myndighederne anledning til.”

Jobcenter X afgav udtalelse i sagen i februar 2009. (Udtalelsen er dateret 5. februar 2009, men stemplet som indgået hos Statsforvaltningen Syddanmark den 24. februar 2009). Jobcentret skrev:

”Vedr. Jobcenter (X)’s procedurer for afsendelse af post, kan vi oplyse, at når der sendes et brev fra Jobcenter (X) til en borger, laves dette i KMDs edb system KMD Sag. Brevet oprettes ved at man indtaster borgerens cpr.nr., hvorved borgerens navn og adresse automatisk fremkommer. Brevet udskrives og lægges til afsendelse i en bakke, hvor en rådhusbetjent i (X) Kommunes Interne Service afhenter brevene hver dag kl. 13.00.

Ifølge en af (X) Kommunes rådhusbetjente, tages brevene med til socialforvaltningens postomdeling på (adresse) i (X), hvor brevene frankeres og samme dag afleveres til Post Danmarks postkontor i (X).

(Fagforbund B) giver i klagen udtryk for, at de tvivler på, om mødeindkaldelsen af 11. juni 2008 er sendt, og i givet fald til hvem. Der er fremsendt kopi af brevet, som er lavet i KMDs edb system KMD Sag. (A)’s navn og adresse fremkommer automatisk, når man indtaster hendes cpr.nr., og ifølge kopien er både navn og adresse korrekt.

Da vi 7. juli 2008 sendte afgørelse til (A) og arbejdsgiveren (X) Kommune, anførte vi fejlagtigt (A) som modtager i begge breve. Dette skete ved, at brevet dannes i KMD Sag, hvor (A)’s navn automatisk fremkommer som modtager. Vi var ikke opmærksom på at rette modtageren til (X) Kommune, hvorved (A) fejlagtigt også fik det brev, som (X) Kommune som arbejdsgiver skulle have.

Det er ikke korrekt, som (B) har anført, at (A) først fik afgørelsen af 7. juli 2008 ved e-mail sendt til (B) den 10. juli 2008. Afgørelsen til (A) er sendt fra Jobcentret den 7. juli 2008.

Vedr. spørgsmålet om hvilke omstændigheder der førte til, at vi anså (A) for 'uden rimelig grund' at undlade at medvirke ved kommunens opfølgning kan vi anføre, at det udelukkende er fordi hun udeblev fra informationsmødet den 19. juni 2008.

(A) har som eneste grund for udeblivelsen anført, at hun ikke har modtaget brevet af 11. juni 2008. Ved kontakt til Post Danmark har vi fået oplyst, at der ikke har været uregelmæssigheder i postudbringningen. Da brevet ikke er kommet retur til kommunen må det antages, at brevet er kommet frem til adressaten. Der henvises i denne forbindelse til principafgørelse D-15-08.”

Den 12. marts 2009 sendte Beskæftigelsesankenævnet, Statsforvaltningen Syddanmark, sin udtalelse til mig. Nævnet skrev følgende i udtalelsen:

”For så vidt angår vurderingen af om det kan lægges til grund, at sygemeldte har modtaget indkaldelsesbrevet af 11. juni 2008, har nævnet indhentet en udtalelse fra Jobcenter (X) vedrørende selve proceduren ved afsendelse af brev fra kommunen.

Det fremgår af denne udtalelse, at kommunen udfærdiger breve til borgerne i KMDs EDB system KMD sag. Brevet oprettes ved at man taster Borgerens cpr. nr., hvorved borgerens navn og adresse automatisk fremkommer. Brevet udskrives herefter og lægges til afsendelse i en bakke hvor en rådhusbetjent i (X) Kommunes Interne Service afhenter brevene hver dag kl. 13.00. Brevene tages med til socialforvaltningens postomdeling på (adresse) i (X), hvor brevene frankeres og samme dag afleveres til Post Danmarks postkontor i (X).

Nævnet finder ikke anledning til at stille spørgsmålstegn ved denne fremgangsmåde, og ser heller intet i sagens oplysninger der tyder på at denne fremgangsmåde ikke er fulgt i dette tilfælde. Nævnet vurderer derfor, at det må lægges til grund, at brevet er afsendt – korrekt – fra kommunen den pågældende dag.

Det fremgår endvidere af sagens oplysninger, at kommunen efterfølgende tager kontakt til Post Danmark med henblik på at undersøge hvorvidt der har været uregelmæssigheder i postgangen på det pågældende tidspunkt. Svaret fra Post Danmark er at der ingen uregelmæssigheder har været, og at brevet heller ikke er blevet fundet ved en efterlysning.

Nævnet vurderer på denne baggrund, at det herefter må lægges til grund, at brevet er afleveret til borgeren.

Det forhold, at kommunen ved en fejl sender et yderligere brev til borgeren – som borgeren ikke skulle have modtaget – ses ikke at have betydning i denne forbindelse. Den pågældende skrivelse er en afgørelse om refusion af dagpenge som burde have været afsendt til borgerens arbejdsgiver, men som ved en fejl er blevet adresseret til borgeren. Det kan derfor ikke tages til indtægt for at kommunens forsendelsesprocedure er fejlbehæftet, eller at der er grundlag for at stille spørgsmålstegn ved Post Danmarks generelle serviceniveau i området, da afgørelsen – dagen efter afsendelsen – er kommet frem til den person som brevet er adresseret til.

Samtidig er det forhold at kommunen – i en anden sag, vedrørende en anden borger – tilbage i august/september 2007 ved et brev til (B) fejlag-

tigt har vedlagt en indkaldelsesskrivelse til opfølgningsmøde ikke nok til at fravige formodningen om at brevet er kommet frem korrekt.

Da indkaldelsesbrevet er korrekt adresseret til borgeren, og da kommunens forsendelsesprocedure – som beskrevet ovenfor – er i orden, og da Post Danmark oplyser, at der ingen uregelmæssigheder har været på det pågældende tidspunkt må konklusionen herefter være, at indkaldelsesbrevet er afleveret korrekt og rettidigt til borgeren, hvilket også følger af Ankestyrelsens praksis jf. blandt andet afgørelsen, SM D-15-08.

For så vidt angår vurderingen af hvorvidt borgerens undladelse af at medvirke til kommunens opfølgning er sket 'uden rimelig grund', lægger nævnet til grund for vurderingen, at borgeren udelukkende har angivet manglende modtagelse af brevet som den eneste grund til at vedkommende ikke er mødt til opfølgningsmødet.

Da nævnet allerede er kommet frem til, at det må lægges til grund for afgørelsen, at indkaldelsesbrevet faktisk er kommet frem til borgeren, følger det umiddelbart heraf, at borgerens udeblivelse fra opfølgningsmødet er sket uden rimelig grund, hvilket også følger af Ankestyrelsens praksis jf. blandt andet afgørelsen, SM D-15.08.

For så vidt angår spørgsmålet om hvorvidt proportionalitetsprincippet finder anvendelse, har nævnet lagt vægt på, at proportionalitetsprincippet i den forvaltningsretlige litteratur er toledet. For det første indebærer proportionalitetsprincippet et krav om at der skal være et rimeligt forhold mellem målet og midlet, det vil sige at midlet skal være formålstjenligt. Dernæst indebærer princippet et krav om at der ikke må anvendes mere indgribende foranstaltninger, såfremt mindre indgribende foranstaltninger må antages at kunne føre til andet resultat.

Det følger heraf, at en forudsætning for nævnet til at anvende proportionalitetsprincippet er, at kommunen har haft en mulighed for at vælge mellem flere forskellige former for sanktioner, og at nævnet derefter vurderer, at den valgte sanktion har været enten uhensigtsmæssig med hensyn til målet, eller for hård i forhold til 'forseelsen', eller eventuelt hvis sanktionen bliver anvendt i en situation som det må antages at lovgiver ikke har været opmærksom på i forbindelse med vedtagelsen af bestemmelsen – det vil sige meget særlige eller atypiske tilfælde.

Det fremgår af dagpengelovens § 21, stk. 1, nr. 3, at retten til dagpenge bortfalder, hvis borgeren uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning.

Nævnet vurderer, at det at en borger påstår at vedkommende ikke har modtaget en indkaldelse til kommunens opfølgingsmøde ikke er et sådant særligt eller atypisk tilfælde, som lovgiver ikke har været opmærksom på, og derfor ikke har gjort op med i forbindelse med formuleringen af bestemmelsen.

Samtidig ville en sådan tolkning af bestemmelsen føre til at den blev nærmest uanvendelig. Enhver borger der herefter ikke mødte op til en opfølgningssamtale ville – ved udelukkende at henvise til at vedkommende ikke havde modtaget en mødeindkaldelse – dermed kunne gøre kommunen ude af stand til at sanktionere borgeren efter bestemmelsen.

På denne baggrund anser nævnet det som udgangspunkt ikke for muligt at anvende proportionalitetsprincippet i de sager hvor borgeren påstår ikke at have modtaget indkaldelse til opfølgingsmødet. Folketinget har med dagpengelovens § 21, stk. 1, nr. 3 tydeligt fastslået, at hvis det fastslås, at borgeren *uden rimelig grund har undladt at deltage ved kommunens opfølgning, skal* borgerens dagpenget bortfalde. En anvendelse af proportionalitetsprincippet i dette tilfælde vil medføre at nævnet ser bort fra lovgivers udtrykkelige og utvetydige hensigt om at stoppe dagpengeudbetalingen for borgere der uden rimelig grund ikke deltager ved kommunens opfølgning.”

Den 2. april 2009 skrev fagforbund B at A kun modtog **en** afgørelse, og det var afgørelsen der rettelig skulle være sendt til arbejdsgiveren. Såfremt kommunen sendte to breve til A, måtte det ene være bortkommet i posten.

Den 29. maj 2009 bad jeg myndighederne om supplerende udtalelser. I mit brev til beskæftigelsesankenævnet skrev jeg:

”(B) har kommenteret Jobcenter (X)’s og beskæftigelsesankenævnets udtalelser i et brev af 2. april 2009.

Jeg beder på ny om en udtalelse i sagen. Jeg beder beskæftigelsesankenævnet om først at indhente en udtalelse fra Jobcenter (X) om sagen.

Jobcenter (X) anfører i sin udtalelse af 5. februar 2009 til beskæftigelsesankenævnet bl.a. følgende:

’Da vi 7. juli 2008 sendte afgørelse til (A) og arbejdsgiveren (X) Kommune, anførte vi fejlagtigt (A) som modtager i begge breve. Dette skete ved, at brevet dannes i KMD Sag, hvor (A)’s navn automatisk fremkommer som modtager. Vi var ikke opmærksom på at rette modtageren til (X) Kommune, hvorved (A) fejlagtigt også fik det brev, som (X) Kommune som arbejdsgiver skulle have.’

I de sagsakter som jeg har modtaget fra myndighederne, indgår en kopi af et brev dateret den 7. juli 2008 som er adresseret til (A)'s arbejdsgiver, (X) Kommune.

Som det fremgår af det som jobcentret har anført, sendte jobcentret den 7. juli 2008 brevet som skulle have været sendt til (A)'s arbejdsgiver, til (A) fordi hendes navn automatisk fremkom som modtager. Jobcentret fik ikke rettet modtageren.

Jeg går på baggrund af denne beskrivelse af hændelsesforløbet ud fra at brevet til (X) Kommune som arbejdsgiver først blev sendt da fejltagelsen gik op for jobcentret. Jeg beder jobcentret oplyse hvilken dato brevet til arbejdsgiveren blev sendt.

Jeg beder Jobcenter (X) om at oplyse om jobcentret

- opbevarer kopier af korrespondancen, herunder af udgående breve, i fysiske sager og/eller
- opbevarer kopier af korrespondance, herunder udgående breve, i elektronisk form.

Hvis jobcentrets korrespondance, herunder navnlig udgående breve, kun opbevares i elektronisk form, beder jeg om at få oplyst hvordan jobcentret sikrer at det lagrede dokument, herunder dateringen, er nøjagtigt enslydende med det sendte brev.

I den forbindelse beder jeg også jobcentret om nærmere at redegøre for den kopi af brev af 11. juni 2008 som indgår i sagens akter. Kopien fremstår umiddelbart – som den eneste af de akter der stammer fra jobcentrets sag – udskrevet på originalt papir. Desuden ses der at være foretaget en manuel (original) rettelse nederst på s. 1 på kopien.

Om afsendelsesproceduren oplyser jobcentret at breve udskrives og lægges i en bakke hvor en rådhusbetjent afhenter brevene hver dag kl. 13.00. Rådhusbetjenten tager brevene med til socialforvaltningens postomdeling i (X), hvor brevene frankeres og samme dag afleveres til Post Danmarks postkontor i (X).

Jeg beder om at få oplyst hvordan dateringen af jobcentrets breve finder sted sådan at det sikres at breve afsendes samme dag som de er dateret.

I den forbindelse har jeg noteret mig at jobcentrets udtalelse af 5. februar 2009 til beskæftigelsesankenævnet først er indgået hos Statsforvaltningen Syddanmark den 24. februar 2009. Jeg beder derfor også jobcentret

om nærmere at redegøre for dateringen og afsendelsen af udtalelsen af 5. februar 2009.

Jeg beder beskæftigelsesankenævnet om at forholde sig til jobcentrets oplysninger.

Jeg anmoder om at de supplerende udtalelser bliver sendt via Ankestyrelsen med henblik på at Ankestyrelsen udtaler sig om afgørelsen om at afvise sagen som ikke principiel eller generel.”

Jobcenter X afgav sin supplerende udtalelse den 24. juni 2009. Jobcentret skrev bl.a. følgende:

”Brevet til (X) Kommune som arbejdsgiver dateret 7. juli 2008 blev også afsendt den 7. juli 2008, og ikke først da fejltagelsen blev opdaget. Der er således udskrevet 3 breve den 7. juli 2008, hvoraf det ene skulle have været kasseret, da (A) fejlagtigt stod som modtager af det brev, som skulle være sendt til (X) Kommune som arbejdsgiver. Vi blev først 15. juli 2008 opmærksom på fejlen, da (B) sendte os en kopi af det fejlagtigt sendte brev.

(X) Kommune opbevarer kopier af korrespondance i elektronisk form.

Når et brev sendes, knyttes dokumentet på den elektroniske sag. På vedlagte oversigt over tilknyttede dokumenter kan ses, hvilken dag dokumentet er tilknyttet, og det er denne dag brevet er sendt. Her kan også ses, at brevet til (X) Kommune som arbejdsgiver først er tilknyttet 15. juli 2008, hvor (B) sendte os en kopi af det fejlagtigt sendte brev.

I de tilsendte akter er brevet af 11. juni 2008 udskrevet på originalt papir. Elektroniske breve der udskrives på ny, kan udskrives både på originalt papir og på blankt papir, og vi har i dette tilfælde valgt at udskrive det på originalt papir.

Brevet af 11. juni 2008 om indkaldelse til informationsmøde er lavet på baggrund af et standardbrev. Der afholdes informationsmøder 2 gange ugentlig, hvorfor datoen for mødet og datoen for ophør af sygedagpenge skal rettes til hvert informationsmøde. Da (A) blev indkaldt til informationsmøde den 19. juni 2008, blev datoen for ophør af sygedagpenge fejlagtigt ikke rettet til den 19. juni 2008, hvorfor datoen fra det forudgående informationsmøde den 12. juni 2008 fejlagtigt er anført. Den manuelle retelse er lavet for at gøre opmærksom på, at denne fejl er sket, men at det ikke betyder, at udbetalingen er bortfaldet 12. juni 2008, men først den 19. juni 2008.

Som tidligere oplyst, lægges breve til afsendelse i en bakke, hvor en rådhusbetjent i (X) Kommunes Interne Service afhenter brevene hver dag kl. 13.00. Det er derfor almindelig procedure, at breve der lægges til forsendelse inden kl. 13.00 dateres samme dag, mens breve der lægges til afsendelse efter kl. 13.00 dateres dagen efter.

Jobcentrets udtalelse af 5. februar 2009 er først afsendt 23.2.2009 jfr. vedlagte oversigt hvoraf det fremgår, hvilken dag dokumentet er tilknyttet sagen. Grunden hertil er, at sagsbehandleren skulle lave et udkast til besvarelsen, og dette udkast blev påbegyndt 5. februar 2009, og datoen blev derfor automatisk dannet denne dag. Da brevet blev afsendt, var vi ikke opmærksom på at få datoen rettet til den 23.2.2009.”

I sin supplerende udtalelse af 14. juli 2009 skrev beskæftigelsesankenævnet:

”Nævnet har ikke yderligere kommentarer til sagen på baggrund af (X) Kommunes svar af 25. juni 2009.

Der er ikke ved (X) Kommunes svar fremkommet yderligere oplysninger der giver grundlag for at stille spørgsmålstejn ved nævnets tidligere vurdering af at indkaldelsesbrevet er afsendt korrekt til klager, og at det efterfølgende må formodes at være kommet frem.

Nævnet bemærker i øvrigt, at man i øvrigt anser spørgsmålet – om hvilke datoer de øvrige breve i sagen er afsendt – som irrelevant i den aktuelle sag, da klager netop kun gør gældende aldrig at have fået indkaldelsesbrevet.”

Den 17. november 2009 skrev Ankestyrelsen følgende til mig:

”Ankestyrelsen afviste den 5. december 2008 at antage (A)’s sag om ophør af sygedagpenge som følge af udeblivelse fra et informationsmøde.

Ankestyrelsen fandt, at sagen havde en så konkret karakter, at sagen ikke kunne bruges som vejledning. Afgørelsen afhang af en konkret vurdering af, hvorvidt det med tilstrækkelig sikkerhed kunne antages, at (A) havde en rimelig grund til ikke at deltage i kommunens opfølgning.

Ankestyrelsen vedlagde kopi af Principafgørelse D-15-08, idet problemstillingen i principafgørelsen var sammenlignelig med (A)’s sag, hvor en sygemeldt anfører, at en indkaldelse til opfølgningsmøde ikke er modtaget, hvor Postvæsenet ikke har rapporteret om uregelmæssigheder i postgangen, og hvor brevet om indkaldelse til opfølgningsmøde ikke er kommet retur til kommunen. Der måtte foreligge særlige forhold, som

kunne afkræfte denne formodning, hvis det skulle antages, at et brev ikke var kommet frem.

Ankestyrelsen finder efter modtagelsen af jobcentrets og beskæftigelsesankenævnets supplerende udtalelser fortsat, at (A)'s sag afhænger af en konkret vurdering af ovennævnte forhold, og at sagen ikke vil kunne bruges som yderligere vejledning i forhold til kommuner og nævn.

Ankestyrelsen har noteret sig (X) Kommunes redegørelse for udfærdigelse af indkaldelsesbreve og procedure for afsendelse af post, samt vedrørende ombudsmandens spørgsmål om brevene af 7. juli 2008.

(A)'s forbund, (B), har henvist til proportionalitetsprincippet.

Ankestyrelsen bemærker hertil, at Ankestyrelsen i vedlagte Principafgørelse 111-09, hvor proportionalitetsprincippet også blev gjort gældende, fandt grundlag for at bemærke, at der udførligt i lovbemærkningerne til dagældende bestemmelse i sygedagpengelovens § 21, stk. 1, nr. 3, om standsning af sygedagpenge ved manglende medvirken til kommunens opfølgning uden rimelig grund, udtrykkeligt var taget stilling til, at retsfølgen skulle være, at sygedagpengene bortfaldt.

Yderligere skal Ankestyrelsen bemærke, at Folketinget ved lov nr. 480 af 12. juni 2009 ændrede lov om sygedagpenge § 21, stk. 1, nr. 3, således at retten til sygedagpenge ikke bortfalder helt, men kun så længe den sygemeldte uden rimelig grund ikke medvirker ved kommunens opfølgning. Af bemærkningerne til lovændringen, LF 165 08/09, fremgår det, at formålet med denne lovændring bl.a. er at fastsætte en sanktion, der er mere rimelig i forhold til den manglende medvirken.

Af lovændringen ses det også, at udbetalingen af sygedagpenge genoptages dagen efter det tidspunkt, hvor betingelserne for udbetaling af sygedagpenge er opfyldt, hvis dette sker senest 4 uger efter, at den sygemeldte er blevet underrettet om bortfaldet. Af bemærkningerne fremgår det, at *også i forhold til overholdelse af denne frist gælder Ankestyrelsens praksis med hensyn til, hvem der bærer bevisbyrden for, at et brev er afsendt/modtaget. Det må herefter normalt antages, at breve, der bliver befordret med Post Danmark, kommer frem til adressaten. Der må være særlige forhold, som kan afkræfte denne formodning, hvis det skal antages, at et brev ikke er kommet frem.*

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at Folketinget ved behandlingen af lovforslaget har taget Ankestyrelsens praksis, således som den bl.a. kommer til udtryk i Principafgørelsen D-15-08, til efterretning og samtidig fundet grundlag for at foretage nogle ændringer i den dagældende syge-

dagpengelov 21, stk. 1 nr. 3, så Folketinget fandt sanktionen mere rimelig.

I Ankestyrelsen overvejelser er også indgået Højesterets dom af 5. november 2008, U.2009.363H. Dommen er afsagt efter reglerne i retsplejeloven, og Højesteret fandt, at en parts manglende fremmøde til et retsmøde kun kan tillægges udeblivelsesvirkning, hvis den pågældende har været lovligt indkaldt. Til lovlig indkaldelse ved almindeligt brev hører, at brevet er kommet frem til modtageren. Afgivelse til postbesørgelse af et brev kan ikke i sig selv udgøre fornødent bevis herfor, jf. herved Højesterets kendelse af 24. august 2004, U.2004.2756/1H. Ankestyrelsen bemærker til U.2009.363H, at dommen efter Ankestyrelsens opfattelse ikke er en ændring af den praksis, som er kendt ved U.2004.2756/1H. Yderligere bemærker Ankestyrelsen, at der ikke i Højesterets domme er oplysninger om, at der skulle være foretaget undersøgelser om eventuelle uregelmæssigheder i postgangen.

Ankestyrelsen finder, at (A)'s sag ikke vil kunne bruges som yderligere vejledning i forhold til proportionalitetsprincippet.

...”

I en e-mail af 16. december 2009 kommenterede fagforbund B de supplerende udtalelser fra jobcentret og beskæftigelsesankenævnet samt Ankestyrelsens brev af 17. november 2009.